

EUROPOS KOMISIJA

Bruselis, 2011.7.13
SEK(2011) 884 galutinis

KOMISIJOS TARNYBŲ DARBINIS DOKUMENTAS

POVEIKIO ĮVERTINIMO SANTRAUKA

pridedamas prie dokumento

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTO PASIŪLYMAS

dėl žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkos politikos

{KOM(2011) 416 galutinis}

{SEK(2011) 883 galutinis}

SANTRAUKA

ES žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinka yra didžiausia pasaulyje – 55 mlrd. EUR (arba 12 mln. tonų). ES piliečiai kasmet suvalgo vidutiniškai po 22 kg žuvininkystės ir akvakultūros produktų; iš šių produktų jie gauna 15 proc. visų suvartojamų baltymų. Įvairiose valstybėse narėse vartojimo įpročiai yra labai skirtingi – nuo 10 kg vienose šalyse (daugiausia Rytų Europos valstybėse) iki 30 kg kitose. Tačiau visose ES valstybėse registruojamas vartojimo didėjimas. Kadangi per pastarąjį dešimtmetį ES produkcijos apimtis sumažėjo, ES savų pajėgumų pakankamumo lygis gerokai nukrito – nuo 57 proc. iki 35 proc.

Nuo 1970 m. taikomas bendras žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkų organizavimas. Tai vienas iš bendros žuvininkystės politikos (BŽP) ramsčių. Jo dabartinis teisinis pagrindas yra 1999 m. priimtas Reglamentas (EB) Nr. 104/2000. Šiuo metu vykdoma bendros žuvininkystės politikos reforma suteikia puikią galimybę peržiūrėti ir pririnkus patikslinti žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkos politikos tikslus ir priemones.

Problemos

Nuo 2008 m. Komisija vykdė išsamius vertinimus ir rengė plačias konsultacijas, siekdama dviejų tikslų: pirma, įvertinti dabartinės teisinės sistemos veiksmingumą ir išsiaiškinti ES rinkos tendencijas per pastarąjį dešimtmetį, antra, išklausti susijusių šalių nuomonių. Ataskaitoje pristatomos ir nagrinėjamos nustatytos penkios pagrindinės probleminės sritys, kurias galima apibendrinti taip:

- mūsų rinkos politika nepakankamai skatino tvarią gamybą;
- pablogėjo ES produkcijos padėtis rinkoje;
- nesugebėjome numatyti ir suvaldyti rinkos svyravimų;
- neišnaudojama didelė mūsų rinkos teikiamų galimybių dalis;
- rinkos politikos įgyvendinimą varžo nelanksti ir labai sudėtinga sistema.

Šiandien kai kurie ES žvejybos rajonai naudojami netausiai. Rinkos veikimu pagrįstos priemonės už tvarią veiklą yra nedidelės, be to, netaikomos jokios rinkos veikimu pagrįstos sankcijos už galimą arba nustatytą netvarią veiklą. Vykdamas mūsų rinkos politiką, nepavyko gauti didesnės naudos iš produkcijos apimties stabilizavimo arba mažinimo, nebuvo paskatintas ir gerosios patirties taikymas.

ES pasiūla yra diversifikuota ir susiskaidžiusi. Atsižvelgiant į produkcijos apimties mažėjimą ir vis didesnę rinkos globalizaciją, ji yra nepakankamai konkurencinga ir nepajėgi numatyti bei suvaldyti rinkos svyravimų arba prisitaikyti prie paklausos, kiek tai susiję su kiekių prognozavimu, prekių kokybe ir pateikimo būdu.

Be minėtų penkių pagrindinių problemų, yra ir kitų sudėtinių problemų rinkinys.

Žuvininkystės ir akvakultūros gamintojų organizacijoms (GO), kurios galėtų atlikti labai svarbų vaidmenį BŽP kasdienio įgyvendinimo srityje (jei jų misija, išteklių ir teisės bei pareigos yra gerai suderinti), paprastai trūksta išteklių ir paskatų, kurie yra būtini norint veiksmingai organizuoti gamybą ir valdyti žuvininkystės veiklą, pateikti produkciją rinkai ir t. t. Be to, nors didžioji žuvininkystės sektoriaus dalis yra susiskaidžiusi, perdirbėjai ir

platintojai yra linę koncentruotis, pirmiausia mažmeninės prekybos lygmeniu. Didinant arba skatinant koncentraciją pasiūlos lygmeniu, ES žvejų ekonominė padėtis veikiausiai pagerėtų. Norint, kad būtų gerai koordinuojamos visos prekybos grandinės sudedamosios dalys, būtina geriau organizuoti gamybą.

Ne visi dalyviai turi geras galimybes gauti informacijos apie rinkos paklausą, pirkėjų prioritetus, tendencijas ir kainodarą. Tačiau geriau išmanydami savo veiklos rinkos aspektą, ES gamintojai galėtų geriau nurodyti žvejams, ką žvejoti, kad produkciją būtų galima lengviau parduoti už priimtina kainą (čia taikoma auksinė taisyklė, kad žuvis, kurią bus sunku parduoti, turėtų likti vandenyje). Tai reiškia, kad reikia geriau planuoti pasiūlą ir pardavimą; kitaip tariant, reikia aktyviai spręsti, kokius produktus parduoti, kada ir kur.

Politikams taip pat reikia pagalbinės informacijos ir išankstinių išpėjimų dėl galimų rinkos nuosmukių, nes tai padėtų nustatyti politiką.

Dabartinėmis aplinkybėmis, kai ištekliai yra pereikvojami, viešųjų lėšų naudojimas žuvims naikinti yra nebe pateisinamas; vadinamasis žuvininkystės produktų „šalinimas“ iš rinkos turėtų būti nutrauktas. Intervencijos priemonių poveikis rinkos stabilumui šiaip ar taip buvo menkas ir svarbus tik keliems uostams bei kelioms smulkioms pelaginėms rūšims.

Taip yra dėl to, kad rinkos intervencijos priemonės gali padėti šalinti staigaus kainų kritimo pasekmes, bet ne problemos priežastį. Be abejo, žuvininkystė išlieka negarantuota ir rizikinga veikla; sugavimo laiko ir sugaunamo kiekio derinimas su specifiniais rinkos poreikiais bet kuriuo konkrečiu metu visada bus sunkus uždavinys. Protinga rinkos politika turi būti rengiama atsižvelgiant į šią esminę problemą ir bent jau įvertinant žvejams gresiančią susijusią riziką.

Tolygiam ES žuvų vidaus rinkos veikimui yra svarbūs ES prekybos standartai, kuriais nustatomos standartinės komercinės savybės. Atliktoje analizėje ir šioje ataskaitoje nagrinėjama, kokiu mastu turėtų būti persvarstyti dabartiniai bendrieji prekybos standartai.

Atsižvelgiant į, pirma, didelę dabartinę žuvų ir jūros gėrybių įvairovę lentynose, ir, antra, tai, kad žmonės vis geriau supranta aplinkosaugos klausimus ir nori priimti pagrįstus pirkimo sprendimus, svarbus rinkos organizavimo aspektas yra vartotojų informavimas. Ar ši žuvis šviežia, ar atšildyta? Kur ji buvo sugauta? Ar ji buvo sugauta arba pagaminta tausiai ir ar ja prekiaujama sąžiningai? Vartotojai turi teisę iš produkto etiketės gauti patikimos informacijos apie tai, ką jie perka.

Be to, vartojimo didėjimas Europos Sąjungoje suteikia ES ir trečiųjų šalių gamintojams apčiuopiamą ekonominių galimybių.

ES teisė imtis veiksmų

Pagal Sutarties dėl ES veikimo 3 straipsnio 1 dalies d punktą Europos Sąjunga turi išimtinę kompetenciją biologinių jūrų išteklių apsaugos pagal bendrą žuvininkystės politiką srityje. Sutarties dėl ES veikimo 4 straipsnio 2 dalies d punkte nustatyta, kad ES dalijasi kompetencija kitose BŽP srityse. Šiomis nuostatomis apibrėžiama veiklos sritis, susijusi su tuo, ką reikia padaryti ES lygmeniu ir ką lieka nuveikti valstybėms narėms. Jos taip pat turi įtakos ES veiksmų pobūdžiui priemonių pasirinkimo požiūriu. Bendru rinkos organizavimu

pagrįstos rinkos priemonės patenka į Sutarties dėl ES veikimo 4 straipsnio 2 dalies d punkto taikymo sritį, todėl pagal subsidiarumo principą yra būtinos pagrindžiamosios priemonės.

Norint sukurti žuvininkystės ir akvakultūros produktų vidaus rinką ir užtikrinti sąžiningą konkurenciją, būtina parengti ES lygmens rinkos politiką. Pagal subsidiarumo principą valstybėms narėms ir ūkinės veiklos vykdytojams turėtų būti suteikta daug savarankiškumo taikant įvairias su rinkos politika susijusias priemones.

Sąveika su BŽP reforma

Pagrindinis bendros žuvininkystės politikos tikslas – skatinti tvarų žuvininkystės išteklių valdymą ekonomiškai gyvybingame sektoriuje, kuris savo ruožtu turėtų vis labiau stiprėti savarankiško valdymo dėka. Norėdami pasiekti šį tikslą, privalome pradėti nuo pagalbos teikimo sektoriui, kad jis būtų veiksmingiau organizuojamas iš vidaus.

Atlikus BŽP poveikio vertinimą, padaryta išvada, kad, atsižvelgiant į naujus BŽP tikslus ir priemones, būtina įgyvendinti esminę rinkos politikos reformą: rinkos veikimu pagrįstos priemonės turėtų tiesiogiai arba netiesiogiai padėti siekti pagrindinių BŽP tikslų.

Siekiant pašalinti poreikį ir netvarią veiklą bei atsisakyti tik kiekio kriterijumi pagrįstų gamybos strategijų, pagal naująją rinkos politiką bus remiama:

- gamintojų organizacijų ir jų naudojimosi ištekliais teisių bendro valdymo, taip pat gamybinės ir prekybinės veiklos stiprinimas;
- rinkos priemonės, kuriomis didinama gamintojų derybinė galia (žuvininkystės ir akvakultūros srityje), gerinamas rinkos nuosmukių prognozavimas, prevencija ir valdymas, didinamas rinkos skaidrumas bei veiksmingumas;
- rinkos veikimu pagrįstos paskatos ir priemokos už tvarius veiklos metodus; tvarios gamybos, tiekimo ir vartojimo partnerystės; sertifikavimas (ekologiniai ženklai), reklama, vartotojų informavimas;
- papildomos rinkos priemonės, susijusios su priegaudos išmetimu.

Tikslai

Atsižvelgiant į kiekvieną iš pirmiau nurodytų penkių pagrindinių probleminių sričių ir atlikus poveikio vertinimą, nustatyti konkretūs naujos žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkos politikos tikslai:

- rinkos veikimu pagrįstų paskatų didinimas siekiant paremti tvarius gamybos metodus;
- ES produkcijos padėties rinkoje gerinimas;
- ES produkcijos ir ES rinkos sąsajos gerinimas;

- ES produktų pardavimo galimybių gerinimas;
- geresnio valdymo skatinimas ir teisinės sistemos paprastinimas.

Galimybės

Atsižvelgiant į atliktus vertinimus, suinteresuotųjų šalių nuomones, nustatytus konkrečius tikslus ir politikos priemones, išnagrinėtos keturios galimybės:

- 1 galimybė: tolesnis dabartinio bendro žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo taikymas;
- 2 galimybė: dabartinio bendro žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo peržiūrėjimas;
- 3 galimybė: žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkos politikos stiprinimas;
- 4 galimybė: dabartinio bendro žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo reguliavimo mažinimas.

Pasirinkus 1 galimybę, paliekamas dabartinis bendras rinkos organizavimas, daugiausia dėmesio skiriant rinkos intervencijos priemonėms, kuriomis remiamas kainų stabilumas (šalinimas, perkėlimas, privatus saugojimas, kompensacinės išmokos už tuną), autonominių tarifų sutvarkymas (sustabdymas ir kvotos), prekybos standartai (šviežumas ir dydis) ir privalomas vartotojų informavimas (komercinis pavadinimas; gamybos metodas: pagauta jūroje, pagauta vidaus vandenyse ar užauginta; kilmė (sugavimo rajonas arba kilmės šalis, jeigu tai vidaus vandenų arba užauginti produktai)).

Pasirinkus 2 galimybę, intervencinės priemonės sumažinamos iki žmonių maistui skirtų žuvininkystės produktų bendro saugojimo pagalbos. Šalinamos mažiausių leidžiamų iškrauti ir prekybinių dydžių neatitiktys. Pasinaudojus šia galimybe, tarifinių kvotų ir autonominio tarifo sustabdymo persvarstymas tampa lankstesnis (kas trejus metus).

3 galimybė yra tokia pat kaip 2 galimybė, išskyrus tai, kad gamintojų ir tarpšakinėms organizacijoms nustatomos naujos užduotys ir suteikiama finansinė parama, kad jos galėtų parengti ir įgyvendinti tvarius gamybos ir prekybos planus. Be to, pasirinkus šią galimybę, supaprastinami prekybos standartai ir suderinama jų taikymo sritis; nustatant lengvatinius autonominius muito tarifus atsižvelgiama į tarptautines konvencijas dėl žuvininkystės valdymo; įsteigiamas Europos rinkų stebėjimo centras; didinamas privalomas vartotojų informavimas ir jo taikymas išplečiamas visiems produktams (šviežiams, užšaldytiems, konservuotiems, perdirbtiems). Nustatoma savanoriško ženklavimo tikslumo užtikrinimo ir kontrolės sistema.

4 galimybė: bendras rinkos organizavimas netaikomas. Pagal šią galimybę nutraukiama visa finansinė parama (intervencinės priemonės ir parama kolektyviniams veiksams) ir atšaukiamos visos žuvininkystės ir akvakultūros produktams skirtos specialios teisinės

priemonės; Netaikoma jokių išankstinių sąlygų importuojamiems žuvininkystės ir akvakultūros produktams.

Galimybių vertinimas

Aplinkos tvarumas

Pasirinkus 1 galybę, daugiausia dėmesio ir toliau skiriama intervencijos priemonių valdymui; GO neįgaliojamos tvariai valdyti savo žuvininkystės veiklos ir neužtikrinama tvari akvakultūros veikla.

Atsižvelgiant į mažus pastaraisiais metais pašalintus kiekius, šalinimo pagalbos nutraukimas pagal 2 galimybę turės tik nedidelio tiesioginio poveikio. Tačiau taip išreiškiama tvirta politinė nuostata, kad būtina geriau prognozuoti rinkos paklausą ir parduodamus kiekius.

3 galimybė: suteikus gamintojų organizacijoms teisę bendrai valdyti, stebėti ir kontroliuoti valstybių narių paskirstytas žvejybos galimybes (nustatant individualias narių žvejybos teises ir žvejybos pastangas), gerokai padidėtų ES žvejybos sektoriaus tvarumas. Vartotojams suteikus galimybę gauti tikslesnės informacijos apie visus produktus, kad ir kaip jie būtų pateikiami, gerokai pagausėtų žinių apie žuvininkystės ir akvakultūros produktus. Tai padėtų vartotojams priimti geresnius, pagrįstus sprendimus ir galiausiai paskatintų atsakingesnę vartojimą.

Paramos gamintojų organizacijoms trūkumas pasinaudojus 4 galimybe neigiamai paveiktų jų koordinavimą įgyvendinant tvarią žvejybos veiklą. Be to, būtų apribotos valdymo pastangos, kurias dabar deda gamintojų organizacijos. Nors Europos Sąjungoje ir daugėja privačių iniciatyvų užtikrinti tvarų tiekimą ir vartojimą, ši nauja rinkos tendencija dar turi sustiprėti, kad taptų tvirta ir patikima.

Ekonominis tvarumas

Pasinaudojus 1 galimybe, gamintojų organizacijų pridėtinė vertė, susijusi su galimybe išnaudoti intervencines priemones, išliktų nedidelė. GO veikiausiai neteiks savo nariams papildomų paslaugų, ypač tokių, kuriomis jų produkcija būtų derinama su rinkos poreikiais ir didinama jų produktų vertė.

Kalbant apie 2 galimybės poveikį pirmojo pardavimo kainoms, gamintojai turės prisitaikyti prie esamų kainų, kol neišmoks veiksmingai vienyti savo pasiūlos ir geriau reklamuoti savo produktų.

Dėl 3 galimybės reikia pasakyti, kad palyginimas su vaisių ir daržovių sektoriumi parodė, jog esama aiškaus tarpusavio ryšio tarp produkcijos struktūros, kainų stabilumo ir pridėtinės vertės. Todėl pasiūlos planavimas ir koncentravimas užtikrintų didesnę pirmojo pardavimo kainų stabilumą. Tinkama rinkos analizė turėtų sustiprinti padėtį rinkoje ir gebėjimą prognozuoti rinkos tendencijas ar nuosmukius. Didėjant gamintojų derybinei galiai, turėtų būti geriau subalansuotas pridėtinės vertės pasiskirstymas. Tiksliau informuojant vartotojus apie kilmę (pvz., nurodant išteklius, FAO parajonius, nustatytas jūrų teritorijas, pvz., „Biskajos įlanka“, „Lamanšo sąsiauris“ ir t. t.), būtų remiamas vietos produktų pirkimas ir tvarus vartojimas. Mažiems žvejybos laivynams būtų sudarytos geresnės galimybės pateikti savo produktus rinkai; išaugtų ar sutvirtėtų vartotojų pasitikėjimas. Išplėtus informavimo apie perdirbtus produktus reikalavimus, taip pat būtų pateisinti vartotojų lūkesčiai ir būtų lengviau išvengti sukčiavimo atvejų.

Pagal 4 galimybę atsisakius rinkos politikos priemonių, nebeliktų paskatų struktūrizuoti sektorių. Dėl to susilpnėtų gamintojų derybinė galia ir sumažėtų jų gebėjimas derinti paklausą ir pasiūlą (pasiūlos susiskaidymas, gamintojų tarpusavio veiksmų derinimo stoka). Savanoriškas vartotojų informavimas yra veiksminga galimybė, deranti su veiklos vykdytojų išsipareigojimais dėl tvarios produkcijos. Tačiau pasinaudojus šia galimybe nebūtų pasiektas geresnio ES vartotojų informavimo ir jų žinių apie žuvininkystės ir akvakultūros produktus gerinimo tikslas. Pastebėta atvejų, kai vartotojai buvo apgaulinėjami ir klaidinami melagingais teiginiais dėl ekologiškumo; tai menkina pastangas atkurti gerą sektoriaus įvaizdį.

Socialinis tvarumas

Pasinaudojus 1 ir 2 galimybėmis, poveikis pajamoms išliktų labai nedidelis, nes, pirma, šios galimybės susijusios tik su tais atvejais, kai būtina užkirsti kelią kainų kritimui, ir, antra, pagalbos intensyvumas yra labai mažas (0,2 proc. ES produkcijos vertės).

Pasirinkus 3 galimybę, tikimasi, kad dėl produkcijos struktūros pagerėjimo būtų geriau pasirengiama nuosmukiams ir, diversifikavus pardavimo strategijas, padidėtų pridėtinė vertė. Dėl to turėtų būti išlaikytas tam tikro lygio užimtumas ir pajamos.

Pasirinkus 4 galimybę, rinkos priemonių atsisakymas veikiausiai turėtų įtakos kai kuriems sektoriams (mažiesiems jūrinių rūšių konservų fabrikams), kurie gali persikelti už ES ribų. Tokiais atvejais poveikis darbo vietoms ir pajamoms vietos mastu galėtų būti gana didelis.

Galimybių palyginimas

Remiantis įvertintu poveikiu ir nustatyta rizika, galimybės lyginamos su pamatiniu scenarijumi (*status quo*), atsižvelgiant į veiksmingumą siekiant tikslų ir sąsają su bendraisiais ES tikslais (konkrečiai – BŽP tikslais, taip pat kitais horizontaliaisiais klausimais). Toliau pateikiami apibendrinti palyginimo rezultatai.

Išsamiai įvertinus 1 galimybę (kitaip – *status quo*), nustatyta, kad ji iš dalies neveiksminga ir pernelyg sudėtinga, kada būtų galima įgyvendinti dabartinius jai keliamus tikslus. Iki šiol pagrindinis bendro rinkos organizavimo tikslas buvo kainų stabilumo užtikrinimas intervencijos į rinką priemonėmis. Nustatyta, kad šių priemonių poveikis ir veiksmingumas buvo mažas, buvo šalinamos pasekmės, o ne sprendžiamos tikrosios problemos, buvo siunčiami klaidingi politiniai signalai, o veiklos vykdytojams nenustatyta jokios arba beveik jokios atsakomybės. Šiandien, praėjus 12 metų nuo bendro rinkos organizavimo priėmimo, matyti, kad dabartinis bendras rinkos organizavimas nėra tinkamas atremti iššūkius, su kuriais susiduria ES rinka. Jis taps dar neveiksmingesnis vykdant reformotąją BŽP ir galbūt nederės su jos pamatiniais tikslais.

2 galimybės tikslas – ištaisyti pagrindinius dabartinio bendro rinkos organizavimo trūkumus siūlant pataisas ir paprastinant teisės aktus ir taip pagerinti jo veikimą. Tačiau jos tinkamumas siekti pagrindinių BŽP reformos tikslų išliktų abejotinas.

Pasirinkus 4 galimybę, būtų visiškai atsisakyta ES rinkos politikos. Iš tiesų įvyko rinkos veikimu pagrįstų pokyčių ir atsirado rinkos veikimu pagrįstų paskatų, susijusių su tvarumo siekiu; perdirbėjų ir mažmeninės prekybos atstovų išsipareigojimai ir didesnis NVO bei pilietinės visuomenės spaudimas dėl tvarių produktų tiekimo turėtų mus priartinti prie aplinkosaugos tikslų. Tačiau pagrindinės nustatytos problemos, t. y. ES tiekimo sektoriaus

sudėtingumas ir susiskaidymas bei rizika, kurią kelia apgaulingas ir klaidinantis vartotojų informavimas, būtų išspręstos tik iš dalies. Pramonei būtų suteikta daugiau atsakomybės už savo veiklos valdymą, tačiau savos produkcijos struktūrizavimo paramos ir pagalbinių rinkos priemonių trūkumas prieštarautų reformos tikslui paremti rinkos veikimu pagrįstas priemones (o ne brangias struktūrines priemones) ir padėti gamintojų organizacijoms pagerinti savo produktų pardavimą.

Pagal 3 galimybę siūloma stiprinti rinkos politiką, siekiant padėti žuvininkystės ir akvakultūros sektoriui perimti tvarius gamybos metodus. Galima daug nuveikti organizavimo ir prekybos srityse, siekiant pagerinti tiekimo prognozavimo galimybes ir sumažinti sandorių išlaidas. Pagal šią galimybę pabrėžiamas kiekvienos suinteresuotosios šalies vaidmuo remiant tvarią veiklą.

Pasirinkus šią galimybę, naujosios rinkos politikos struktūra ir tikslas būtų gerokai platesni ir didesni:

- atsisakoma kai kurių priemonių, pirmiausia intervencijos į rinką mechanizmų. Taip išreiškiama tvirta politinė nuostata ir gerokai supaprastinami teisės aktai;
- kai kurios priemonės, pvz., prekybos standartai ir autonominių tarifų politika, paliekamos, tačiau tampa lankstesnės; nustatoma papildomų tikslų (remti nuotolinės prekybos arba el. komercijos plėtrą, vienodas veiklos sąlygas ir t. t.);
- sustiprinamos kitos priemonės: sektorius pertvarkomas daugiau dėmesio skiriant gamintojų gebėjimui valdyti savo produkciją ir prekiauti savo produktais; numatoma paprastesnė bendro saugojimo pagalba (produkcijai, kuri turi būti saugojama, perdirbama ir pakartotinai pateikiama rinkai); gerokai išplečiamas vartotojų informavimo mastas ir turinys;
- atsiranda naujas elementas – ES rinkų stebėjimo centras.

Atlikus BŽP reformos poveikio vertinimą, padaryta išvada, kad būtina įgyvendinti esminę rinkos politikos reformą, pagal kurią būtų sustiprintas gamintojų ir tarpšakinių organizacijų vaidmuo ir bendrosios rinkodaros priemonės. Tai padėtų siekti reformos tikslų, susijusių su ekonominiu gyvybingumu, ir kartu prisidėtų prie aplinkos tvarumo. Rinkos politika turėtų būti tokia, kad būtų skatinama gamybinę veiklą vykdyti tose vietovėse, kuriose yra susidariusios geros rinkos sąlygos ir kuriose veikia žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinka.

Rinkos politika turėtų padėti padidinti pridėtinę žuvininkystės ir akvakultūros produktų vertę tokiomis sąlygomis, kai nutraukiama žvejybos laivynams teikta finansinė parama (ypač pašalinimo ir laikino nutraukimo parama), siekiant, kad žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje būtų taikomi protingi, ekologiški, naujoviški ir rinkos veikimu pagrįsti sprendimai. Kalbant konkrečiau, prie naujosios BŽP įgyvendinimo prisidėti ir jį paremti turėtų kai kurie rinkos reformos aspektai:

- GO įgaliojimas užtikrinti jų narių žvejybinės veiklos valdymą, reikalavimų laikymąsi ir kontrolę;

- rinkos veikimu pagrįstos perleidžiamos žvejybos kvotos (PŽK) suteikia žvejybos pramonei suderinti žvejybos laivyno pajėgumus su esamais jūrų ištekliais be valstybės intervencijos; GO galėtų būti atsakingos už kolektyvinį PŽK valdymą;
- turėtų būti tiksliai apibrėžtos rinkos priemonės, padedančios įgyvendinti aktyvią privalomo visų sugautų išteklių, kuriems taikomi leidžiamo sužvejoti kiekio apribojimai, iškrovimo politiką; šias priemones galėtų įgyvendinti GO;
- padidinti atrankinės ir tvarios gamybinės veiklos vertę ir kiekiu pagrįstą strategiją pakeisti geresniu GO vykdomu gamybos ir prekybos planavimu ir aktyvesniu ES vartotojų dalyvavimu, suteikiant jiems informacijos, kuria jie galėtų grįsti savo pasirinkimą.

Poveikio įvairioms vietovėms ar regionams skirtumai yra labai maži dėl visiškai vienodų GO galimybių pasinaudoti finansinėmis priemonėmis ir visomis taisyklėmis.

Daugeliui suinteresuotųjų šalių būtų labai naudinga 3 galimybė. Padidėjus GO atsakomybei ir ištekliams, žuvininkystės ir akvakultūros produktų gamintojams būtų suteikta naujų verslo galimybių ir narystė jiems taptų patrauklesnė. Dėl naujosios tarifų politikos pagerėtų žaliavų tiekimo prognozavimo galimybės, dėl to perdirbėjai galėtų geriau planuoti savo veiklą. Visas sektorius būtų geriau koordinuojamas ir skatinamas įgyvendinti bendros svarbos iniciatyvas, pirmiausia tvarios žvejybos skatinimo. Pagerinus ir patikslinus žuvininkystės ir akvakultūros produktų ženklimą, vartotojai galėtų geriau pagrįsti savo pasirinkimą. Be to, teisės aktų supaprastinimas ir administracinės naštos sumažinimas turėtų teigiamos įtakos Komisijai, valstybių narių administracijoms ir ekonominės veiklos vykdytojams.

Atsižvelgdamas į poveikio analizę, Jūrų reikalų ir žuvininkystės generalinis direktoratas pasisako už 3 galimybę – žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkos politikos stiprinimą.